

WIF(...)

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 112 ust. 2 i 3 i art. 127da ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 2 w związku z art. 96aa ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301) zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym” i art. 104 § 1 i 2, art. 107 §1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2022 r. poz. 2000, z późn zm.), zwanej dalej „k.p.a.”

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny

- 1) stwierdza, że podmiot, który prowadził punkt apteczny: (...) Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w miejscowości (...), Numer KRS: (...) nie powiadomił wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na adres prowadzenia punktu aptecznego o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia Nr (...) (znak sprawy (...)) udzielonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w dniu (...) 2018 r. na prowadzenie punktu aptecznego pod nazwą „(...)” w miejscowości (...), gmina (...), ul. (...) stała się ostateczna, tj. nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 96aa ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 poz. 2301),**
- 2) nakłada na podmiot, o którym mowa w punkcie 1, karę pieniężną w kwocie 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) za niedopełnienie ww. obowiązku.**

U Z A S A D N I E N I E

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny wydał w dniu (...) 2022 r. decyzję, znak sprawy: (...) w przedmiocie cofnięcia przedsiębiorcy: (...) Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w miejscowości (...), Numer KRS: (...), zwany dalej „Przedsiębiorcą”, zezwolenia Nr (...) (znak sprawy (...)) udzielonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w dniu (...) 2018 r. na prowadzenie punktu aptecznego pod nazwą „(...)” w miejscowości (...), gmina (...), ul. (...). Powyższa decyzja została doręczona Stronie dnia (...) 2022 r. Pismem z dnia (...) 2022 r. Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji do Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Następnie pismami z dnia (...) 2022 r. Strona poinformowała Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, o cofnięciu odwołania od ww. decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2022 r., znak sprawy: (...) oraz o wypowiedzeniu

dotychczasowego pełnomocnictwa.

Główny Inspektor Farmaceutyczny decyzją z dnia (...) 2023 r., znak sprawy: (...) umorzył postępowanie odwoławcze. Powyższa decyzja została doręczona Stronie w dniu (...) 2023 r.

W związku z powyższym Strona powinna zgodnie z zapisem w art. 96aa ust. 1 ustawy Prawo farmaceutyczne powiadomić Organ o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie przedmiotowego punktu aptecznego stała się ostateczna.

Do dnia (...) 2023 r. ww. podmiot nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w wyżej wskazanym przepisie ustawy Prawo farmaceutyczne, tj. nie powiadomił Organu o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów po cofnięciu zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego pod nazwą „(...)” w miejscowości (...), gmina (...), ul. (...), a który to obowiązek powinien dopełnić w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

Wobec powyższego w tej samej dacie Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie niedopełnienia przez podmiot, który prowadził punkt apteczny: (...) Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w miejscowości (...), Numer KRS: (...) obowiązku wynikającego z art. 96aa ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301), tj. niepowiadomienia o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów po uzyskaniu przymiotu ostateczności decyzji cofnięcia zezwolenia Nr (...) (znak sprawy (...)) udzielonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w dniu (...) 2018 r. na prowadzenie punktu aptecznego pod nazwą „(...)” w miejscowości (...), gmina (...), ul. (...) oraz w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niedopełnienie ww. obowiązku.

Postanowieniem z dnia (...) 2023 r. do niniejszego postępowania Organ włączył uwierzytelnioną kopię decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, znak sprawy: (...) z dnia (...) 2022 r. stwierdzającej cofnięcie przedsiębiorcy: (...) Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w miejscowości (...), Numer KRS: (...) zezwolenia Nr (...) (znak sprawy (...)) udzielonego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w dniu (...) 2018 r. na prowadzenie punktu aptecznego pod nazwą „(...)” w miejscowości (...), gmina (...), ul. (...) oraz zwrotne potwierdzenie odbioru ww. decyzji i uwierzytelnioną kopię decyzji Głównego Inspektora Farmaceutycznego, znak sprawy: (...) z dnia (...) 2023 r. umarzającej postępowanie odwoławcze wobec cofnięcia przez (...) Sp. z o.o. odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2022 r., znak sprawy: (...), w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie punktu aptecznego o nazwie „(...)”, zlokalizowanego w miejscowości (...), gmina (...) przy ul. (...) oraz zwrotne potwierdzenie odbioru ww. decyzji.

W dniu (...) 2023 r. Organ na podstawie art. 50 §1 k.p.a., w związku z wszczętym z urzędu w tym dniu postępowaniem administracyjnym wezwał Stronę do złożenia na piśmie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania wyjaśnień dotyczących:

- przyczyny niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 96aa ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 poz. 2301),

- miejsca przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów.

Wezwanie do złożenia wyjaśnień zostało przez Stronę odebrane dnia (...) 2023 r.

W odpowiedzi na wezwanie Organu, pismem z dnia (...) 2023 r. (data nadania na kopercie u operatora pocztowego: (...) 2023 r., data wpływu do Inspektoratu (...) 2023 r.) (...) Sp. z o.o. wniosła o umorzenie przedmiotowego postępowania w całości – na zasadzie art. 105 §1 k.p.a. – z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Przedsiębiorca wyjaśnił, że niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 96aa ust. 1 ustawy Prawo farmaceutyczne nie miało charakteru intencjonalnego. Ponadto Przedsiębiorca wskazał na ogromny wkład pracy, który jest konieczny do prawidłowego zakończenia działalności punktu aptecznego (np. poinformowanie o zamknięciu punktu aptecznego inspektora sanitarnego, wydziału zdrowia w starostwie powiatowym, urzędu skarbowego, ZUS, uregulowanie umów zawartych w związku z wcześniejszym prowadzeniem punktu aptecznego, w tym zwłaszcza z NFZ, sprawy pracownicze), z którego to powodu, Spółka nie działała w sposób zamierzony, kiedy nie poinformowała Organu o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów, a jedynie miało to miejsce na skutek pewnego niedopatrzania, za które Spółka przeprasza i zaświadcza, że taka sytuacja nie będzie miała miejsca w przyszłości. Strona podała, że wszystkie recepty i wydane na ich podstawie odpisy były po zakończeniu działalności punktu aptecznego przechowywane w sposób prawidłowy.

Nadto celem wypełnienia obowiązku powiadomienia o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów Przedsiębiorca wskazał, iż miejscem, w którym przechowywane są recepty wraz z ich odpisami, pozostałe po niedziałającym już punkcie aptecznym, jest inna apteka należąca do Spółki znajdująca się przy ul. (...) w (...).

Pismem z dnia (...) 2023 r., WIFKL.(...) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny zawiadomił Stronę w trybie art. 10 § 1 k.p.a., o zamiarze zakończenia postępowania w niniejszej sprawie, w związku z powyższym przed wydaniem decyzji Strona może wypowiedzieć się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny zważył, co następuje:

W myśl przepisu art. 96aa ust. 1 Prawa farmaceutycznego w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki lub punktu aptecznego, jego uchylecia, stwierdzenia wygaśnięcia albo nieważności podmiot prowadzący aptekę lub punkt apteczny jest obowiązany pisemnie, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki lub punktu aptecznego, jego uchyleciu, stwierdzeniu wygaśnięcia albo nieważności stała się ostateczna, powiadomić o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na adres prowadzenia apteki.

Z powyższego wynika, że w sytuacji cofnięcia zezwolenia podmiot prowadzący aptekę lub punkt apteczny zobowiązany jest do dokonania czynności określonej w art.96aa ust. 1 Prawa farmaceutycznego, natomiast podmiot, który niedopełnieni ww. obowiązku podlega, zgodnie z art. 127da ust. 1 pkt 2 tej ustawy, karze pieniężnej w wysokości do 2000 zł, którą

nakłada wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na adres prowadzenia apteki lub punktu aptecznego.

W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego Strona niniejszego postępowania naruszyła przepis art. 96aa ust. 1 Prawa farmaceutycznego, nakazujący powiadomienie wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na adres prowadzenia apteki lub punktu aptecznego o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki lub punktu aptecznego, jego uchyleniu, stwierdzeniu wygaśnięcia albo nieważności stała się ostateczna. Wskazać bowiem należy, że Strona niniejszego postępowania nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku w terminie wyznaczonym ustawą, a dopiero w trakcie postępowania administracyjnego, znak sprawy: WIF(...), a zatem nakaz określony w art. 96aa ust.1 ustawy Prawo farmaceutyczne został przez podmiot niewątpliwie naruszony. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że Strona odebrała przesyłkę zawierającą decyzję Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2023 r., znak sprawy: (...) umarzającą postępowanie odwoławcze wobec cofnięcia przez (...) Sp. z o.o. odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2022 r., znak sprawy: (...), w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenia punktu aptecznego o nazwie „(...)”, zlokalizowanego w miejscowości (...), gmina (...) przy ul. (...) w dniu (...) 2023 r. Zatem przedmiotowa decyzja stała się ostateczna z dniem (...) 2023 r.

Należy podkreślić, że w przedmiotowym postępowaniu w sprawie cofnięcia zezwolenia decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2022 r., znak sprawy: (...) została skutecznie doręczona Stronie, tak jak i decyzja Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2023 r., którą to decyzją Organ II instancji umorzył postępowanie odwoławcze wobec cofnięcia przez (...) Sp. z o.o. odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego z dnia (...) 2022 r. Nadto należy wskazać, że przedmiotowa decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego o cofnięciu zezwolenia zawierała pouczenie o obowiązku wynikającym z przepisu art. 96aa ust. 1 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Uwzględniając powyższe Strona zobowiązana była dokonać czynności, o której mowa w art. 96aa ust. 1 Prawa farmaceutycznego do dnia 15 lutego 2023 r., czego nie uczyniła. Dopiero w trakcie niniejszego postępowania Strona poinformowała Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów.

Odnosząc się do wniosku Strony, która wniosła o umorzenie przedmiotowego postępowania w całości na zasadzie art. 105 §1 k.p.a. z uwagi na jego bezprzedmiotowość, Organ I instancji nie znalazł podstaw do zastosowania w rozpatrywanej sprawie przepisu art. 105 §1 k.p.a., zgodnie z którym, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie nie budzi wątpliwości, iż bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do jej istoty prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Umorzenie postępowania nie jest zależne ani od woli organu administracji, ani tym bardziej pozostawione do uznania organu - organ ten jest zobowiązany do umorzenia postępowania w przypadku stwierdzenia jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ogólnie przyjętą linią orzecznictwa sądowo-administracyjnego postępowanie może być bezprzedmiotowe z przyczyn prawnych - gdy okaże się, że nie ma

normy prawnej udzielającej organowi administracji publicznej kompetencji do wydania decyzji administracyjnej, lub z przyczyn faktycznych - gdy okaże się, że nie ma okoliczności faktycznych uzasadniających według hipotezy normy prawnej kompetencję organu administracji publicznej do wydania decyzji administracyjnej. Wówczas to jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne, pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie między innymi w wyroku NSA z dnia 18 czerwca 1995 r. SA/Łd 2424/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 80.

Z uwagi na powyższe oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie ustalono jednoznacznie, że podmiot wskazany w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia dopuścił się naruszenia art. 96aa ust. 1 ustawy Prawo Farmaceutyczne, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny nie znalazł podstaw do zastosowania art. 105 §1 k.p.a.

Odnosnie nałożenia kary pieniężnej wynikającej z art. 127da ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo farmaceutyczne należy wyjaśnić, że zgodnie z brzmieniem wyżej wskazanego przepisu karze pieniężnej w wysokości do 2000 zł podlega podmiot prowadzący aptekę lub punkt apteczny, który wbrew przepisowi art. 96aa ust. 1 ust. 2 nie powiadomił wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na adres prowadzenia apteki lub punktu aptecznego o miejscu przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie apteki lub punktu aptecznego, jego uchyleniu, stwierdzeniu wygaśnięcia albo nieważności stała się ostateczna.

Natomiast zgodnie z art. 127da ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo farmaceutyczne karę pieniężną nakłada w drodze decyzji wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na adres prowadzenia apteki lub punktu aptecznego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

Nałożenie kary jest obligatoryjne, nie występuje tutaj uznanie administracyjne. Jeżeli w toku postępowania ustalono, że strona nie dokonała stosownego zgłoszenia określonego we wskazanym przepisie to organ jest obowiązany nałożyć na nią karę pieniężną.

Organ administracji publicznej nakładając karę zobowiązany jest uwzględnić przesłanki zawarte w art. 189d k.p.a.

W przedmiotowej sprawie ustalono jednoznacznie, co wskazano w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia, że Strona niniejszego postępowania naruszyła przepis art. 96aa ust. 1, albowiem nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku w terminie wyznaczonym ustawą, lecz w trakcie postępowania administracyjnego, znak sprawy: WIF(...).

Należy wyraźnie podkreślić, że recepty i wydane na ich podstawie odpisy są dokumentami potwierdzającymi realizację usługi farmaceutycznej finansowanej z budżetu Państwa. Zatem nie bez znaczenia ze względu na ochronę ważnego interesu publicznego jest wskazanie miejsca ich przechowywania przez podmiot w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki lub punktu aptecznego, jego uchylenia, stwierdzenia wygaśnięcia albo nieważności.

Niedopełnienie ww. obowiązku przez podmiot, skutkuje również brakiem możliwości spełnienia przez Organ obowiązku nałożonego na niego zgodnie z art. 96aa ust. 2 ustawy Prawo farmaceutyczne dotyczącego przekazania informacji określonej w art. 96aa ust. 1 o miejscu

przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów oddziałowi wojewódzkiemu Narodowego Funduszu Zdrowia, który zawarł z podmiotem umowę na realizację recept.

Kara pieniężna powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu i odstraszająca. Zdaniem Organu I instancji kara nałożona na podmiot powinna być również ostrzeżeniem, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Niemniej jednak wyjaśnienia Strony oraz fakt, że Przedsiębiorca ostatecznie spełnił obowiązek ustawowy, albowiem wskazał miejsce przechowywania recept i wydanych na ich podstawie odpisów w trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, można uznać jako okoliczność łagodzącą i mającą wpływ na wysokość nałożonej kary pieniężnej.

W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego ustalenie kary w wysokości 1000 zł jest adekwatne do stopnia naruszenia prawa i szkodliwości czynu.

Zgodnie z art. 112 ust. 2 i 3 Prawa farmaceutycznego właściwym organem w przedmiotowej sprawie jest Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny. Przepisy te stanowią, że „Wojewódzki inspektor farmaceutyczny wykonuje zadania i kompetencje Inspekcji Farmaceutycznej określone w ustawie i przepisach odrębnych” (art. 112 ust. 2) oraz „W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Farmaceutycznej, organem pierwszej instancji jest wojewódzki inspektor farmaceutyczny, a jako organ odwoławczy - Główny Inspektor Farmaceutyczny” (art. 112 ust. 3).

Przedmiotowy punkt apteczny zlokalizowany był w miejscowości (...), gmina (...), położonej na terenie województwa wielkopolskiego. W związku z powyższym organem właściwym do rozpatrzenia sprawy naruszenia przez Przedsiębiorcę prowadzącego ww. punkt apteczny przepisów ustawy Prawo farmaceutyczne, opisanych w sentencji decyzji zakresie jest Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny.

W tym stanie rzeczy Organ orzekł jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego, za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego (61-285 Poznań, ul Szwajcarska 5), w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

W myśl art. 127a k.p.a.: § 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. § 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z brzmieniem art. 129ba ust. 1 Prawa farmaceutycznego karę pieniężną uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości jak dla zaległości podatkowych. Wpłaty należy dokonać na konto Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w Poznaniu - 47 1010 1469 0026 1322 3100 0000.

Otrzymuje:

- 1) (...) Sp. z o.o. (**za dowodem doręczenia**)
ul. (...)
(...)
- 2) ad acta